

RETSFORBUNDETS PRESSE VEJEN FREM

53. ARGANG NR. 17 22. MAJ 1987

6255

Mandatrøveri og

magtmonopol

I B.T. har justitsminister Erik Ninn-Hansen udtalt, at han ønsker spærregrensen til Folketinget hævet. Han forudsiger kaos i Folketinget, fordi for mange partier vil blive repræsenteret.

Den diskussion dukker op med jævne mellemrum, og Det konservative Folkeparti har aldrig ligefrem udmærket sig som den ædle forkæmper for udvidet demokrati. Heller ikke i dette tilfælde, hvor E.N.-H. gør

sig til talsmand for en indskrænkning i demokratiet. Og fordi et parti er opstillet, er det bestemt ikke repræsenteret.

E.N.-H.'s udtalelse kommer på et tidspunkt, hvor hans parti har fremgang og er stort. For en halv snes år siden hørtes ingen røster fra den kant om at hæve spærregrensen. Man skulle ikke have noget klinket, når man kun havde 10 mandater. Mere principielt er synspunktet heller ikke.

Husker man lidt længere tilbage, så var der ikke færre vanskeligheder i Folketinget med at arbejde sammen, da der kun var 5 partier repræsenteret. Det er en myte, at de små partier hinder samarbejde og skaber kaos. Rent faktisk er det de små partier, der sørger for, at der kan samarbejdes i Folketinget. - Og vil de store partier samarbejde, hindrer de små partier dem ikke i det. Kun ca. en fjerdel af Folketingets mandater er fra de små partier - der er således et komfortabelt flertal udenom de små partier. Intet hindrer de store partier i at samarbejde, hvis de store partier havde viljen til det. Det er her, det kniber.

men selvfølgelig ville det være mere belejligt for de store partier, hvis de kunne snuppe alle mandaterne selv. Når nu vælgerne ikke vil give dem alle mandaterne frivilligt, så må man jo tage dem selv. Det har bare intet med demokrati at gøre - men er simpelt mandatrøveri. - Det, det drejer sig om for de store partier - herunder de konservative - er ikke mere demokrati, men et bevaret magtmonopol.

Og konsekvenserne af at øge spærregrensen, hvor man helt burde fjerne den, kan også være den som Mogens E. Pedersen har beskrevet

Badger, Ulrike Meinhof og Olof Palme taget i betragtning".

M.E.P.'s argument er godt og overbevisende og nok det mest afskrækkende ved at indskrænke demokratiet. - Man kan håbe, at det går rent ind hos E.N.-H., men bestemt også hos Socialdemokratiet, hvis ledere formentlig stadig læser "Det fri Aktuelt". Nu mangler det bare at skridtet tages fuldt ud, så spærregrensen afskaffes helt.

Demokratiet er besværligt, men for værdifuldt til at være de store partiers legetøj.

Poul Gerhard Kristiansen

Lokomotivet, der blev sovevogn

Under afstemningskampagnen i 1972 blev det meget stærkt fremhævet, at EF var et dynamisk kraftcenter som modtræk til Amerika, Østblokken, Japan m.m. EF var lige præcis det lokomotiv, der var nødvendigt for, at dansk industri kunne klare sig internationalt

- både indenfor EF og udenfor. Mange hoppede på den, og vi blev medlem af dette økonomiske kraftcenter. Straks efter afstemningen var der stærke røster fremme om, at nu skulle vi være porten til EF for det øvrige Norden. Vi skulle formidle kontakten for både Norge, Sverige og Finland, der nu i stort omfang ville bygge virksomheder i Danmark for at få foden indenfor i det forfættede land.

Det er vist meget småt med den brohovedfunktion og næppe noget, vi mærker til. Derimod er dansk industri, iflg.

internationale analyseinstitutter, gledet agterud i forhold til det øvrige Norden, trods medlemskab af EF og trods det, at det øvrige Norden stadig står udenfor. Der er sket lige det modsatte af den agitation, der blev ført.

Sverige har altid været industriel sværvgter og er det stadig, men også Norge og Finland har forstået at omstille sig, således at store svenske, norske og finske firmaer er på fremmarch ude i den store verden, mens danskerne er på retræten. Iflg. "Politiken" og "Standard og Poors" er Danmark og Kreditværdighed temmelig langt nede i den 1. klasse A.A.A. ligger Japan, Holland, Norge, Sverige, Finland, Østrig, Canada, Schweiz, England og Vesttyskland i 2. klasse A.A. ligger Australien i 3. klasse A.A. ligger Danmark

og New Zealand i 4. klasse B.B. ligger Venezuela. Det er de internationale eksperters bedømmelse af Danmarks økonomiske situation.

Flere gamle hæderkronede danske firmaer har været, eller er, ude i store økonomiske vanskeligheder. F.eks. ØK, Supertos, Lauritsen-koncernen, Christiani og Nielsen, B og W - for blot at nævne nogle og hver gang man rekonstruerer, er det som regel på et lavere blus. Det er næppe politikernes skyld altsammen, og man må håbe, det er midlertidigt, men det er altså, hvad der kommer ud af det eventyr. EF-medlemskabet var tænkt som et lokomotiv, men er foreløbig endt som en sovevogn.

Sagt af Thyge Schak Nielsen til københavnske folketingskandidater den 6. maj.

Læs inde i bladet:	
Hvorfor forsvar?	side 3
- Derfor!	side 3
Stadig udemokratisk	side 4
Københavns Kommuneplan	side 5
Væk med de sociale skævheder	side 6
Grib chancen!	side 8

Tabere og vindere

Jeg ved godt, at overskriften er perfid, er malplaceret. Man kan ikke tale om tabere og vindere i relation til en retfærdig sag. Men fakta er, at Østre Landrets 3. afdeling den 13. maj 1987 fandt det hævet over enhver tvivl, at Danmarks Radio havde været uberettiget til at afskære Danmarks Retsforbund, Danmarks kommunistiske Parti, De Grønne, Danmarks kommunistiske Parti, Marxist-Leninister, Socialistisk Arbejderparti og Det humanistiske Parti fra deltagelse i afslutningsdebatten den 25. februar 1986 i forbindelse med folkeafstemningen om EF-pakken den 27. februar 1986.

Tabere
Når jeg bruger ordet tabere, er det fordi, Folketingets daværende ombudsmand, Lars Eil-schou Holm, den 17. februar 1986, ved skrivelse meddelte (citat): "Jeg må derfor være af den opfattelse, at Danmarks Radio har været uberettiget til at afskære de partier, der ville være opstillingsberettigede ved et folkeingsvalg, men som ikke er repræsenterede i det siddende folkeeting, fra at deltage i den afsluttende debat-udsendelse, der er planlagt til den 25. februar 1986. Det bemærkes herved, at det efter min (ombudsmandens) opfattelse er uden betydning i den foreliggende sammenhæng, at der aktuelt er tale om en

vejledende - og ikke som i de tidligere tilfælde en bindende folkeafstemning. Jeg (ombudsmanden) har gjort radiorådet bekendt med min opfattelse, og jeg har henstillet til radiorådet, at radiorådets vedtagelse på rådets møde som programudvalg den 4. februar 1986 undergives en fornyet overvejelse på det nu foreliggende grundlag." Citat slut.

Og dog
Det er måske ikke helt ved siden af at bruge ordet tabere, når Danmarks Radio sidder ombudsmandens klare opfattelse overhørigt.

Vindere
Vandt de seks partier? Jeg føler bestemt ikke, at vi har vundet - jævnt, før den retfærdige sag -. Men vi har dog så meget af vinding, at hvis lignende situation skulle forekomme, skal alle opstillingsberettigede partier behandles lige. Når vi nu engang har et politisk system af politiske partier, et folkeeting, et parlament af politiske partier, er det fantastisk, at Danmarks Radio mener sig berettiget til at sætte sig over Danmarks politiske system med henvisning til bl.a. "normale journalistiske væsentlighedskriterier". Som om journalistiske kriterier skal sætte sig over vort politiske system.

verdensbegivenhed, at Danmarks Radio i en retssag ikke får tilgodeset sin opfattelse af alsidig synspunktsformidling.

Danmarks Radios advokat i sagen hr. Jon Stokholm havde ønsket hr. generaldirektør Hans Jørgen Jensen ført som vidne i sagen den 13. kl. 9.30 - lige inden proceduren. Danmarks Radios advokat har altså anset sagen for betydningssfuld, når han således ønskede Danmarks Radios øverste administrative chef i retten.

Nu vil jeg ikke påstå, at jeg hører samtlige nyhedsudsendelser i radioen den 13. efter kl. 14.00. Jeg hørte nogle af dem. I hvert fald kl. 18.30, 21.00 og 22.00. Ikke ét ord om sagen. Jeg er blevet fortalt, at sagen blev omtalt i radioen på et tidspunkt - enten den 13. eller den 14. Men ikke den 13. kl. 18.30.

Jeg havde troet, at sagen ville blive omtalt i TV-avisen den 13. kl. 19.30. Men det skete ikke. Det kan godt være, at det er grumt af mig at tænke, at det var sagens udfald, der afgjorde, at TV ikke fulgte sig foranlediget til at omtale sagen. Grumt eller ikke grumt: jeg tænker det alligevel. Ingen får mig til at tro, at det var journalistiske kriterier, der lå til grund for manglende nyhedsformidling.

Appel
Om Danmarks Radio vil appellere sagen til Højesteret, ved jeg ikke noget om. Men Danmarks Radio skal i hvert fald betale sagens omkostninger ved landsretten. Jeg glæder mig til at se sagens præmisser og dom på tryk, hvilket

kan forventes ultimo maj i år.
Tak
Jeg har så lidt forstand på retssager set indefra, så derfor ved jeg ikke, om man må takke en ret - Østre Landret - for en sags udfald? Jeg takker alligevel. Men ét ved jeg: Der skal rettes min allerstørste tak til professor, dr. jur. Ole Krarup, der har ført denne enorme

sag for de 6 partier. Tak skal du have, Ole Krarup. Tak for de mange informative møder, tak for de mange gode skriftlige sagsfremstillinger. Jeg nød din procedure den 13. i Østre Landret. Din redelige sagsfremstilling og dit smukke sprog. Tak, Ole!

Med venlig hilsen
Herluf K. Munkholm,
landssekretær

Skat og velfærd DEBAT

Vejen Frem nr. 15 havde en ny rubrik kaldet Ord og Gemyninger. Rubrikkens redaktør har klippet nogle linier fra The Economist om skattenevnet i USA. Andre rige lande skal kunne lære af Reagans lave skatter. Her mangler den oplysning, at et utroligt stort antal USA-borgere lever under fattigdomsgrensen. Jeg har i dagspressen set noget om det rige USA med den store fattigdom. Og medens vi er ved det, husker jeg, at Red Barret omkring 1950 indstillede al hjælp til Italien, fordi landet lod sine velhavere slippe med en skamløst lav skatteprocent. De politiske magthavere gav fanden i børnene og hjælp udefra tjente mest til at befæste et socialt

afskrækkende system. Jeg ved intet om italienernes skat i dag, men forsat er der masser af italienere, som lever under fattigdomsgrensen, endda landet har været medlem af det nye tusindårsrige i mere end 30 år. Jeg har følt trang til at sige dette for det tilfælde, at nogle medlemmer af Retsforbundet skulle få det indtryk, at der kan sættes lighedstegn mellem lave skatter og social retfærdighed. For at undgå unødigt polemik tilføjer jeg, at jeg er orienteret om retsstatsfolks trobæknede, i følge hvilken grundskyld er bodemidlet mod al uret.

Robert Huhle

Genbrug Vejen Frem

I mine unge år kunne jeg ikke finde noget politisk ståsted, indtil jeg i 1948 hos min bror, der var retsstatsmand, fandt "Vejen Frem", som vakte min interesse. Jeg fik efterhånden hans gamle numre af bladet med hjem og studerede dem ivrigt. Det var nogle glimrende artikler, jeg dér læste, og en skønne dag meldte jeg mig ind i Retsforbundets Fredes-riksbergkreds.

I dag læser jeg mange gode artikler, men jeg ærgrer mig over, at det kun er vore egne medlemmer, der læser dem. Nu har jeg fået

Klavs Lemche

NÆSTE NUMMER!

Retsforbundets Presse udkommer ikke i næste uge. Næste nummer kommer således den 5. juni, og det bliver sidste nummer før sommerferien.

I ferien udkommer Retsforbundets Presse-/Ret og frihed den 10. juli med bl. a. program for Sommerstævnet og indkaldelse til Landsmødet. Stof til det nummer må være på redaktionen senest den 3. juli.
God Sommer!

Undertegnede ønsker:	
☐ At indmelde sig i DANMARKS RETSFORBUND,	B R E V Porto 2,80
☐ At tegne abonnement på RETSFORBUNDETS AVIS,	
☐ At indmelde sig i DANMARKS RETSFORBUNDS UNGDOM.	Retsforbundet Lyngbyvej 42 2100 København Ø
☐ Oplysninger om DANMARKS RETSFORBUND.	
Navn: _____	
Adresse: _____	
Postnr.: _____	
By: _____	
Sæt kryds for det ønskede eller ring på _____	

Hvorfor forsvar — derfor!

DEBAT

Elise Hvidtfeldt Rasmussen er ifølge sit indlæg "Retsforbundets sikkerhedspolitik" i Vejen Frem den 8. maj, ikke helt tilfreds med niveauet omkring debatten om forsvarspolitikken her i Retsforbundets Presse.

Der efterlyses nogle konkrete forklaringer på, hvordan Danmark skal kunne forsvare sig, og hvor meget et sådan forsvar koster.

Hvad angår prisen i kroner og ører kan der ikke blive så meget at snakke om, landets forsvar koster det, der er nødvendigt i den givne situation - det kan være 10 milliarder for Danmarks vedkommende, men det kan også være, det kræver det dobbelte.

Et lands forsvar er ikke blot en forsikringspolice, det er det inderside i nationens "væsen" og er nødvendigt, uagtet om det aktuelt er nogen fare på færde.

Ingen har sagt det tydeligere end forfatteren Harald Nielsen med følgende ord:

"En nation forsvarer sig ikke efter en nøjere overvejelse. Den forsvarer sig, fordi den er en nation - og er en nation, fordi den forsvarer sig. Dens selvhævdelse kan, lige så lidt som individets, være afhængig af nogen begyndelse. Individet spørger ikke først, om det kan få sikret sig en så og så lang levetid, inden den

overhovedet giver sig til at leve. Det lever og hævder sig, som om det gjaldt at leve evigt. Det "Danmark", der er tilbage, efter at tanken om at forsvare det er opgivet, er jo i virkeligheden et herreløst gods, og hvem tør sige, hvorledes det vil blive forvaltet, indtil det på ny får en vilje over sig".

Jeg håber Elise Hvidtfeldt Rasmussen og alle andre læsere i Vejen Frem vil læse ovenstående citat et par gange - og gennemtænke hvad Harald Nielsen her skriver. Det er nemlig sådan begrebet forsvar skal opfattes af borgere i en fri nationalstat, og ikke som mange, der opfatter forsvar som en ting, vi nødvendigvis må have - og helst så billigt som muligt.

Jeg ved godt, der er en del i Retsforbundet, der har den opfattelse, at man som individ kan sætte sig ud over sin egen nationalitet og sætte en retsstatsideologi som første prioritet - men det kan man ikke. Vi er alle sat ind i et folkeligt skæbnefællesskab, og må dele surt og sødt sammen. De, der ud fra en pacifistisk holdning siger, de ikke vil bære våben, melder sig ud af det folkelige skæbnefællesskab. Man kan vælge at gøre det, men det er og bliver en tankemæssig abstraktion, der ikke fjerner

det konkrete, at begrebet magt og magtmisbrug er en dybt alvorlig realitet i den verden, vi alle lever i. Men tilbage til dansk forsvar.

Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitiske grundvilkår kræver et effektivt og troværdigt forsvar - både i forholdet til vore modstandere (læs Warszawa-pagten), til vore med-allierede i NATO og ikke mindst til os selv.

Det betyder, at dansk forsvar skal være alsidigt sammensat, så det kan indgå i den fælles NATO-strategi med en sådan styrke, at norske officierer ikke skal kunne drage vores forsvarsevne i tvivl, når det gælder dækningen af Sydhorge, derfor spiller det en rolle, om vi vil ofre 2000 kr. eller 3000 kr. pr. år pr. indbygger.

Elise Hvidtfeldt Rasmussen kommer i sit indlæg ind på, hvordan vi skulle forsvare og holde Danmarks suverænitet som fri nation. Ja, det skal vi gøre ved at ha' et forsvar, der kan imødegå et angreb fra Warszawa-pagten og holde det, indtil der kommer forstærkning fra vore venner i den frie vestlige verden.

Det betyder, at vi skal kunne forsvare Nyborg og Korsør fra lands til vands og i luften - de to byer er alfa og omega for USSR's flodemagt, og vil derfor blive udsat for et totalt angreb, hvor der ikke vil blive taget mindste hensyn til civilbefolkningen.

Vi skal også kunne modstå et angreb fra søsiden i Østersøen, hvor fjenden i snart mange år har trænet sig i at landsette tropper. Skulle det ske, at vi ikke magter at holde fjendtlige styrker fra dansk landområde, skal vi ha' et stærkt landbaseret forsvar, der kan give disse styrker varmest mulig velkomst samt beskytte civilbefolkningen. Ja, vi skal i det hele taget tage forsvaret af Danmark som en kær pligt, vi skal derfor lytte til vore officerer - naturligvis kritisk, men lytte og hjælpe dem med at kunne opretholde et dansk forsvar, som vi kan være bekendt over for NATO-alliansens forventninger.

Jeg vil gøre mit til, at Danmarks Retsforbund offentligt fremstår som et forsvarsvenligt parti, der tager udgangspunkt i den virkelighed, vi bevæger os i. Det bør andre også gøre, vi står

midt i en valgkamp, hvor forsvarsspørgsmålet er oppe som noget højaktuelt i forbindelse med et kommende forsvarsforsøg. Her kan Danmarks Retsforbund ikke undslå sig ansvaret, vi lytter gerne til eksperter i miljø-spørgsmål, og derfor må vi kunne gøre det i forsvars-spørgsmål.

Jeg vil derfor slutte med at citere den højest placerede danske officer i NATO-samarbejdet, nemlig chefen for Enhedskommandoen, general-løjtnant Niels Aage Rye Andersen, som, ved festlighederne på 25-årsdagen for etableringen af Enhedskommandoen i Karup den 8. januar, udtalte følgende:

"Trusten, som vi kender den, forstærkes af en almindelig magelighed, som især udtrykkes af opportunistiske politikere i såvel Danmark som Tyskland.

De er godt i gang med at prøve deres skøjter som strateger. Indtil medlemmer af Forbundsdagen og Folketinget indser, at der ikke findes lette løsninger på komplicerede sikkerhedsproblemer, og at frihed ikke er et stykke legetøj, men snarere der inderside i et lands eksistens, vil offrene og våbenkandbet fortsætte".

Nej, der findes ikke nogle lette løsninger på sikkerhedspolitikken, heller ikke efter de nye signaler fra USSR's ledelse - men det er naturligvis et skridt i den rigtige retning, som bør støttes politisk.

Men det skal ikke tages for mere, end det er: USSR er fremdeles et lukket land - et diktatur lysår fra de frihedsbegreber vi opfatter som selvfølgelig.

Glemmes skal det heller ikke, at USSR er teknologisk og økonomisk trængt, og trænger derfor til en pause - for derefter, med fornyet kraft, forsøge at erobre verdensherredømmet.

Den situation er forekommet før, den britiske strateg Lord Curzon sagde i forrige århundrede følgende, som passer særdeles aktuelt: "Når Zaren over alle russere, chefen for tre millioner Gardere, Hestegardere, Gardere til Fods og Kosaker, indleder venskabelige samtaler om broderlig kærlighed, da er det tid for hæderlige folk at efterse kanonerne".

Iøvrigt mener jeg, at J.P. Skou havde et fortrinligt indlæg om Danmarks forsvar for ca. tre uger siden.

Poul Vinther Jensen

DEBAT

Vejen til fred

Kære Elise!

Du foreslår et udvalg nedat til at kulegrave forsvarspolitikken, så Retsforbundets medlemmer kan få mulighed for en saglig stillingtagen til vore militærdulter (Retsforbundets Presse nr. 16).

Du mener - ligesom mange andre - at en ny krig vil starte nogenlunde ligesom den 9. april. Den måde at anske problemet på, har gennem tiderne kostet mange splidte kræfter: man opbygger et forsvar, som kunne have været brugt med fordel i den forrige krig! For eksempel byggede Frankrig i 1930'erne Margnot-linien, som kunne have stoppet tyskerne i 1. verdenskrig, men som intet var værd i 1940.

Den militærteknologi, der udvikler angrebsvåben, er langt, langt forud for dem, der opbygger et forsvar! Man kan ikke forestille sig følgerne af et nyt krigsudbrud. De, der så Hiroshima

der op med nogle tusinde - det bliver ikke taget alvorligt af militærpolitikkerne. Derfor gælder det først og fremmest om at ordne problemerne i verden, så vi undgår krigen!

Harald Grønberg beskriver det så godt som nogen i samme nummer af Retsforbundets Presse: det grundlæggende i Georgismen er den bedste vej til fred i verden!

Aase Bak Nielsen

Mere

brugerbetaling

Regeringens planer om, at borgerne skal betale mere for forskellige offentlige ydelser, må følges op af tilsvarende skattelettelser. Ellers er der tale om indirekte forøgelse af det alt for høje skattetryk, udtaler Retsforbundets forretningsudvalg.

Det er rimeligt, at borgere med høje indkomster selv betaler helt eller delvist for ydelser hos det offentlige, men når skatterykket for mange når op mod 80%, er der ikke meget tilbage at betale med, slutter udtalelsen fra Retsforbundets forretningsudvalg.

PETER OG JØRGEN STARCKE Aps

Kristiansgade 2, 7430 Ikast

Tlf. (071)51023

Tilbehør til tekstilindustrien

BERTELSENS POLERINGSSKAB (01) 50 08 51

Off. institutioner * Bule * Koncer * Fabrik

TEGN ABONNEMENT PÅ
RETSFORBUNDETS PRESSE

Alle, der ønsker at være orienteret om Retsforbundets idéer og politik, bør tegne abonnement på bladet. Fra 1. august udkommer bladet hver fredag, indtil valget er overstået, samt én gang i månederne juni og juli.

Pris for resten af året kr. 85.-

Abonnement tegnes ved at indbetale beløbet til:

Retsforbundets Presse
Lyngbyvej 42
2100 København Ø
GIRO 200 78 35

Forskning i fred

DEBAT

dig - at løbende eksperimentære og politiske undersøgelser af NATO o.s.v. må fremmes.

Det betyder ikke, at vi går ind for NATO "med de konsekvenser, det har". Det betyder, at vi vil være kritiske og kræve indsigt i og medbestemmelse angående NATO's beslutninger - ikke blot overlade det til vore militære eksperter, som tager sig af det tekniske - men især være på vagt over for NATO's politiske tiltag. Vi er imod a-våben til at kunne blande os i NATO's politik - ergo, vi må lade NATO-lederne bestemme for os!

Samme argument hørte jeg i 1972 angående EF. Fornuftige mennesker sagde minsandt: alt det med EF har ingen forstand på, det må politikerne tage sig af på mine vegne!

Men EF er ikke bare pengepolitik, og NATO er ikke bare indviklet militærteknik - begge dele har først og fremmest noget med menneskelige, holdninger at gøre. Og i et demokratisk land har princippet enhver borger lige meget "forstand" på holdninger.

Vi, der er imod militæret, diskuterer jo ikke, hvor mange tanks, korvetter, krigsfly, soldater m.m., der skal være i Danmark. Vi vil ikke nøjes med en såkaldt "fred", der kun kan eksistere under militær "beskyttelse". Vi arbejder for at skabe en verden, hvor der ikke er behov for militær!

Hvornår har Retsforbundet sidst krævet politiske undersøgelser af NATO? Lad os gøre det i vort valgoplæg!

Efter vort arbejdsprogram er NATO en midlertidig nødløsning. NATO-politik er rendyrket blokpolitik.

Mange vil sige, det er umuligt at afskaffe krig, så derfor må vi bøj os for "realiteterne" og forberede os på krig.

Slaveriet fungerer i årstusinder - men nogle blåblode naivister fandt det uværdigt for mennesker, trodsede deres lands love, gik i fængsel

for deres tro på, at samvittighedens lov står over statens - og slaveriet blev omsider erklæret for en forbyrdelse mod mennesker og så godt som afskaffet. Og kapitalens mænd, der havde tjent tykt på at fragte og sælge slaver, fandt ud af at tjene penge på en anden måde.

FN har udregnet, at civil produktion skaber flere arbejdspladser end militær - men stadigvæk giver de fleste stater betingelsesløse gode vilkår til mange forskere inden for teknologien, for hvem det er mere spændende og meget bedre betalt (via forsvarsbudgetterne) at forske i nye, stadig mere raffinerede våbentyper, end at forske i, hvorledes vi bevarer liv.

Derfor har vi i de frie demokratiske lande et stort ansvar for at arbejde for retfærdighed blandt mennesker, d.v.s. hævede menneskerettighederne som eneste værdige målestok - for det er den eneste form for forsvar, der er troværdig.

Det er for nemt at henvise til, at "de andre" ikke vil! Der var også nogle "andre" - og uægteligt nogle mægtige kræfter, der ikke ville afskaffe slaveriet. Men der var nogle "små mennesker, der turde tro på, at menneskerettighederne gælder for alle, og som blev ved og blev ved! Tør vi gøre det?

Aase Bak Nielsen

Pisk eller gulero

"Berlingske Tidende" er, formentlig uforvarende, kommet til at give en tankevækkende karakteristik af vilkårene for befolkningen efter et valg, hvis een af hovedgrupperne S - SF eller de borgerlige får flertallet. S - SF vil bruge pisk, siger Berlingeren, og det skal nok passe. Skattesvøben skal nok blive svunget og mange ting blive dikteret "obligatorisk". Men så kommer Berlingerenes bedømmelse af de borgerlige taktik, hvis de får flertallet. De vil bruge en gulero som lokkemiddel og det lyder mere venligt, men er det egentlig det?

Se, hvis man kender filosofien om æslet og guleroen, ved man, at guleroen er spændt fast til seletøjet med

en stang og en snor og hænger i meter foran æslet. Det er jo et meget snedigt Perpetuum Mobile og en fiks udnyttelse af medskabningens intelligens eller mangel på samme. Men for det første skal æslet være lidt småstult, før det virker, og for det andet - og det er fidsen - får æslet aldrig fat i guleroen.

Jeg kan også godt lide denne karakteristik af borgerlig politik: man sætter en gulero op foran folk, en gulero de aldrig kan nå. Pisk eller gulero, jeg ved ikke, hvad der er værst. Jeg er bare glad for, at der stadig findes en tredje mulighed.

Sagt af Thyge Schak Nielsen til københavnske folketingskandidater den 6. maj.

Stadig udemokratisk

Folketinget har nu vedtaget den nye folketingsvalglov. Selve loven vil imidlertid først træde i kraft i løbet af 1988. Kun dele af den vil være gældende fra det kommende valg, uanset hvornår det måtte komme.

Retsforbundet har stillet forslag til ændringer. For det første har vi foreslået, at et parti skal være opstillingsberettiget, hvis det ved det seneste folketingsvalg har fået stemmer til et mandat, og vi har vendt os imod, at der ved indsamling af underskrifter, for at blive opstillingsberettiget, skulle opgives personnummer. Ingen af de to dele er imidlertid kommet med i valgloven.

Personnummer

Det bliver nu sådan, at der skal opgives personnummer, når man er med til at anmelde et parti. Det er et follesomt område, der her løbes ind i og tiismældende skal den megentale om beskyttelse mod overreven registrering og personlig frihed ikke tages særligt alvorligt. I hvert fald har Folketinget godkendt, at der skal opgives personnummer. Angsten for at blive registreret er ganske reel, og mange mennesker husker ikke deres personnummer. Det kan give problemer for nye partier, men det betyder åbenbart mindre, selv om personnummeret absolut ikke er nødvendigt. Begrundelsen er udelukkende administrativ.

Ganske upåagtet er der gennemført en lovændring, der vil gøre det vanskeliggere at få indsanlet underskrifter for nye partier, selv om det selvfølgelig ikke bliver umuligt.

Underskrifter til et mandat

Heller ikke forslaget om, at et parti som ved det seneste folketingsvalg havde fået stemmer til et folketingsmandat ikke skulle samle nye underskrifter, blev hørt.

End ikke dette moderate forslag blev gennemført. For selvfølgelig skulle et parti repræsenteres i Folketinget, når det har stemmer til et mandat.

Begrundelsen for at afvise vort forslag er ret spidsfindig. Udvalget

skriver i sin betænkning: "at et nyt parti for at deltage i et folketingsvalg skal kunne dokumentere en vis aktuel vælgertilslutning til, at partiet skal have adgang til at deltage i valget". (Bet. nr. 1084, 1986 p. 44).

For det første er det en illusion, at underskrifterne viser en aktuel tilslutning. De fleste underskrifter er samlet så tæt på det forrige valg som muligt, og intet viser bedre end stemmetallet, at et stort antal vælgere ønsker, at partiet skal være opstillingsberettiget og selvfølgelig repræsenteret. Mange af dem, der skriver under for et parti, stemmer jo ikke på det - se blot DKP-ML's stemmetal - de har også samlet over 20.000 underskrifter.

Udvalgets afvisning er uigennemtænkt og Folketinget har sligt den rå.

En lille trøst er det, at nogle tekniske ændringer gennemføres tidligere end selve loven. For eksempel skal der ved det kommende valg ikke samles stillere. Det er dog en meget lille trøst i forhold til forringelser og manglende ændringer. Retsforbundet kan ikke acceptere loven, som den ser ud. Den er stadig udemokratisk og på visse områder ringere end den tidligere.

Poul Gerhard Kristiansen

TV tabte retssag

Danmarks Radio tabte sagen om de små partiers og Folkebevægelsens deltagelse i TV-debatten forud for EF-pakkeafstemningen.

Den erstating, radioen skal betale, må da retfærdigvis bestå i, at næste gang er det disse små partier og Folkebevægelsen, der får adgang, og de store eller gamle partier, der udelukkes. Når radioen mener, deltagernes antal ville have været for stort, må denne ordning være mest demokratisk.

Aase Bak Nielsen

Københavns kommuneplan

Imødeset med spænding og i høj grad savnet - Kommuneplanen forståes. Thi det vil få betydning for Københavns fremtid og for dens borgere, at de overordnede rammer omsider bliver udstukne for vækst, for ændringer, for dem, der bor, og for dem, der arbejder.

Omsider er Borgerrepræsentationens forslag kommet til veje, og indtil offentlighedsfasen udløber den 1. september gives der kommunal støtte til møder derom, enten offentlige eller i studiekrædsform.

Reisforbundet i København og på Frederiksberg benyttede sig af tilbuddet og fik stabilet et vellykket borgermøde på benene. Vi fik plandirektør Kai Lemberg som indleder - og det kan bestemt kun hilses med tilfredshed. Skade blot, at så få af vore medlemmer mødte frem; de er virkelig gået glip af meget.

Kai Lemberg, der tidligere havde titel af generalplanchef, har ikke haft det fjerneste at gøre med udarbejdelsen af planen (men har derimod udarbejdet helt sit eget forslag, men det var han nu for beskeden til at gøre opmærksom på). Det kunne måske nok undre, men med spændinger, der er på vort rådhus i alt, hvad der vedrører byens fysionomi, nok alligevel ikke. Derved fik vi et syn på planen fra en ubyre erfarer planlægger, som ikke havde noget at skulle forsvare - og derfor med indsigt og egen forfriskende nonchalance foredrog for os.

Byens historie

Først fik vi en ultrakort gennemgang af byens historie, dvs. kort i forhold til den gamle stad og relativt lang i forhold til de få timer, vi havde til rådighed.

Vi hørte om det stagnerende samfund Havn, der i mangfoldige år var omkring Vestergade og Sct. Klemens Kirke (nej, den er der ingen rester af mere!), videre over Nykøbenhavn med 1600-tallets udbygning af Christianshavn og boderne - først Gammel-, siden Nyboder - anlagt med militær præcision. Byens disponible areal 4-5-dobledes, og et gan-

ske nyt voldsystem anlagdes. På spændende måde trak Lemberg linier fra byens historie til diverse samfundsgrupper - på dette tidspunkt således landadelens taben terræn i forhold til borgerstanden.

Næste store skridt fandt sted omkring midten af det 19. århundrede, hvor magten flyttedes fra handelsborgerstanden til industrialismens herter. Presset p.g.a. vandringer til byen fra land i forening med den indre vækst var så stort, at byen først hævde sig bogstaveligt en a to etager op, og omsider tilloddes demarkationsstrænet da i 1860 inddraget, og dermed var tiden som garnisonsby for altid slut.

I et spring nåede vi til sekelskiftet og parlamentarismen - højrediktaturets ophør. En malersvend sagar blev borgmester, nemlig Jens Jensen, der overtog gamle, konservative Borups plads. Yderligere indlemning af omgivende arealer gjorde Frederiksberg Solbjerg til en "ø" i hovedstaden.

Stadigt mere droges ind under byens tårne, Sundbyerne, Valby med dele af Hvidovre osv. Den økonomiske vækst under fortrinsvis socialdemokratisk overherredømme fortsatte, og byggeforeninger og andre filantropiske foreninger vandt indpas i socialliberalismens ånd.

Videre blev linjerne trukket til vort årti, hvor byens "vise fædre" består af såvel prestigehungrende socialdemokratis-konservative som af rablate og selvhævdende "for-folket-kæmpende" kommunalpolitikere. Ikke mindst på lokalplanområdet er konturene skarpt trukket op som bekendt.

Planen

Et suk fornemmedes hos Lemberg, da han ytrede ønske om, at kommuneplanens fødsels-hjælperne måtte have forstået, at byen er led i en proces, som følger bestemte mønstre som overalt i vor del af verden til forskel fra et snaphot som det øjeblikkelige billede af byen.

Planen skal (eller skulle) altså tage stilling til processen, ikke til nuværende status. For at illustrere den

typiske storbyudvikling tegnede Lemberg et koordinatsystem med relationen mellem tid og folketal, visende at befolkningen med et vilkårligt udgangspunkt først ville øges moderat, siden stadigt hastigere, og i den tid ville byens urbanisering foregå; dernæst ville ske en langsommere vækst, en udfladning af kurven, hvor suburbaniseringen ville sætte ind, siden et markant fald i antal indvånere med følgende suburbanisering.

Således er det, uanset om en byplanborgmester så hedder Viljo Sigurdsson eller Egon Weidekamp - pladder at tillægge førstnevnte så stor magt, at man kan beskyjde ham for ansvarligheden overfor denne natur-(kultur-)givne proces, lød det fra foredragsholderen - og så var det på plads!

I det hele taget var Lemberg ikke bange for små hib til mange sider - og min fryd var især ubeskrivelig, da han med et par velvalgte bemærkninger kritisk satte Boligkommissionen til vægs som en juristerterende magtfaktor uden forståelse for kvaliteter af anden art end hvad byggelovsmæssigt kan bedømmes. Unægtelig herligt at få bekræftet sine tanker om egen arbejdsplads.

Publikationer

Kommuneplanforslaget, som jo er kommet så sent, at selve planens virketid er væsentlig indskrænket i forhold til intentionerne (den skal gælde til 1992), blev dernæst vejlet og fundet for let - omend det er en diger sag.

Helt konkret er der fire relevante publikationer foruden de husslandsomdelte bydelspiecer at måtte studere, om man virkelig vil have kendskab.

Først er der udvalgsbetænkningen fra 1985 med efterfølgende sammendrag af \$6-debateten samme år. Dernæst det egentlige forslag til kommuneplan, som er vedtaget af Borgerrepræsentationsflertallet stående af socialdemokrater, konservative og venstres eneste borgerrepræsentant. Vi fik at vide med sindro at kunne springe hele delen om lokalplaner over, for de var allerede af Borgerrepræsentationen kass-

serede som for dårlige, men det var altså først sket efter trykning. Den fjerde publikation, som er nok så sigende, er partiudtalelserne, dvs. kun fra de partier, der er inde på rådhuset, og hvortil vi jo desværre, ikke hører. Særlig bør Sfs forslag fremhæves, idet det simpelt hen er udarbejdet uden nogen form for hjælp af embedsmændene, mens overborgmesterens (for det er jo i realiteten hans plan) er udarbejdet af snesevis af disse med ejendomsdirektøren som "hovedlader".

Forslaget

Tiden var jo begrænset, så om selve indholdet af planforslaget fik vi knapt så meget, som man - i hvert fald jeg - havde ønsket.

En af de vigtigste og bedste ting, planen afspejler, er, at man har opgivet de store, ambitiøse trafikplaner; således er der ikke et ord om, springen, og de får så omdiskuterede (nød-)planer for fastholden af indbyggertal er oplyst; i stedet opereres med fastholden af bolig-tallet.

Byfornyelsen har naturligt også en stor plads; f.eks. regnes der med nedrivning af ca. 10.000 boliger indenfor de næste fem år. Det vil jo indirekte sige gang i byggeriet.

Opfordring

Inden den obligatoriske debat, hvor vi hver især fik mulighed for at an-

lægge den vinkel, vi fandt mest spændende, opfordrede Lemberg gentagne gang Retstorbundets københavnskredse til at udarbejde en officiel kommentar, dels fordi vi ikke har haft lejlighed til det inden, dels - og væsentligst - fordi vores synspunkter er vigtige at få bragt frem. Det var ikke en tom og blot høflig bemærkning fra Lembergs side; man fornemmede, at han virkelig mente det som et ønske, og bestyrelsen har da også efterfølgende bestemt sig for, at det gør vi så.

Thyge Schak Nielsen og jeg har indvilget i at forestå en gennemgang af planforslag m.m. og udarbejde forslag til kommentar, som den øvrige bestyrelse - og andre medlemmer - så må være med til at tage stilling til forinden afsendelse til rådhuset.

Om det ligefrem kribler af fryd i Thyge Nielsen skal være usagt, men jeg glæder mig i hvert fald - for thi hvor er det en fantastisk matikken om vor prægtige by - dog fascinerende. En stor tak til Lemberg - uden hans opfordring tror jeg næppe, bestyrelsen havde været til at vække til død i denne sag.

Kirsten Lindberg

LYS-KRAFT - VARME
GUNNAR NOESGAARD
Aut. elektro-installatør
Frydensbergvej 24, 3660 Slørøse
Telf. 02-17 01 60

Gratis samfundstjeneste

Ethversvirksomhederne skal lertes for de forøgede administrative og økonomiske byrder, som ikke mindst i den borgerlige regeringsperiode er blevet væltet ned over dem, udtaler Retsforbundets forretningsudvalg fra sit møde i lørdag den 2. maj 1987 i København.

Der skal ryddes op i den jungle af administrative byrder, som især belaster små virksomheder. Med trusler og tvang

må de udføre arbejdet gratis for samfundet, hvis de da ikke vælger at betale fremmed hjælp derfor.

Bidrag og afgifter af forskellig art er mere end femdoblet siden 1982.

Det er vigtigt, at levedygtige små virksomheder kan danne ryggraden i dansk erhvervsliv og sikre forbrugerne mod varefordyrende pris- og monopolaftaler, slutter udtalelsen fra Retstorbundets forretningsudvalg.

meget lang årække været medlem af bestyrelsen i Næstved-kredsen, heraf i mange år en dygtig kasserer. Han deltager stadig i bestyrelsens arbejde og blev for flere år siden udnævnt til æresmedlem.

På mange andre områder har Ole Nielsen været aktiv. Han er således meget kirkeligt interesseret og har fundet sit ståsted i Baptistkirken. Inden for Evangelisk Alliance er han også med, men hans store hjertebar er Kristelig Lytter- og Fjernseeforening, hvor han også nu er æresmedlem, både i Næstved-afd. og i Landsforeningen.

Ole Nielsen deltager stadig med liv og lyst i det hele og lader stundom sin røst høre også i Næstved Tidende, Kristelig Dagblad og Vejen Frem.

Her i bladet vil vi bringe en hjertelig lykønskning (omend forsinket) med vore bedste ønsker om fortsat sundhed og helse.

Ole Løvlund Pedersen

85 ÅR

Fredeg den 8. maj fyldte tidl. brødforhandler Ole Nielsen, Grønnegade 17, Næstved, 85 år og blev på dagen lykønsket og hyldet af en meget stor skare af familie og venner.

Ole Nielsen er en af Retssforbundets store idealister og har i en

BIDRAG

Bidrag til Danmarks Retssforbund

I april 1987: kr. 3.245,50

I alt i 1987: kr. 16.791,00

Sekretær-bidrag i alt i 1987:

Kr. 1.105,00.

TAK FOR BIDRAGENE!
Med venlig hilsen
H. Grønbæk Lund
landssekretær
Ladningvej 9, Søhl
8850 Bjerringbro
CIRØ 200 14 97

Væk med de sociale skævheder

Hvidovre opstillingskreds har på et opstillingsmøde i Hvidovre medborgerhus valgt radiomekaniker Kurt Schultz, Albertslund som ny folketingskandidat for kredsen. På mødet udtalte Kurt Schultz bl.a.:

Fordeling af virksomhedernes over- eller underskud er ingen samfundsopgave. Det bliver en aftale mellem virksomhederne og deres medarbejdere i samarbejde med deres organisationer.

Overskuddet i virksomhederne må indgå i de almindelige løn- og ansættelsesvilkår. Medarbejderne kan så investere deres løn, hvor de selv ønsker det.

En OD-reform må omfattes af alle danske borgere. Ethvert fremskridt i vort samfund forøger naturligt værdien af vor jord, natur og ressourcer, hvorfor det er naturligt, at disse værdistigninger, som vi alle er med til at skabe, bliver inddraget og uddelt til alle borgere.

Kampagnebussen

Kampagnebussen, der i maj kører gennem Danmark i agitations- og informationsøjemed har følgende rute: Først er angivet stedet, der gæstes om formiddagen, sidst stedet om eftermiddagen.

22. maj: Køge og Rødovre.
23. maj: København (formiddag).
25. maj: Holbæk og Ringsted.
26. maj: Hørsholm og Hillerød
27. maj: Albertslund og Roskilde
29. maj: Lyngby og København
30. maj: Grenå

Formiddagens tidspunkter er fra kl. 11.00-13.00, lørdage dog 10.00-14.00.

Eftermiddagens tidspunkter er fra kl. 15.30-17.30, fredage dog 16.30-19.30.

En glædelig begivenhed

Som den, der havde fornøjelsen at være chauffør på Retssforbundets kampagnebus i en uge, føler jeg lyst til at fortælle lidt om, hvad jeg oplevede.

Lad mig begynde med at fortælle om skuffelserne først, for skuffelser kan vel ikke undgås, og her er så nogle af dem.

I de tre første byer, hvor bussen gjorde holdt, var opbakningen

fra kredsene meget lille, kun een repræsentant for partiet hvert sted kunne få tid til at hjælpe os. To gange kom der ældre retsstatsfolk og hilste på os og bød os velkommen til deres by. Det lød nærmest, som om de mente, vi var kommet for at kaste glans over dem. Men tage et nap med at uddelle pjecer - det kunne de åbenbart ikke drømme om - selv om man skulle

barn som voksen. Beløbet fradrages på den enkeltes årlige skatteopgørelse og udbetales kontant til alle personer, som ikke betaler indkomstskat til staten.

Dette forslag sikrer

alle danskere lige ret til Danmarks jordværdier, og det vil især rette op på de sociale skævheder, de hidtidige regeringer har påført landets lavindkomstgrupper og børnefamilier, sluttede Kurt Schultz.

Dødsfald

TIL MINDE OM MIKAEL PEDERSEN, LYSTRUP

Retssforbundet har mistet et kært medlem. Smedemester Mikael Pedersen, Lystrup er ikke længere blandt os. Han blev kun 63 år. Retssforbundets Grenåkreds sender sine dybe medfølelser til Edel og familien.

Mikael Pedersen var medlem af Retssforbundet i 40 år og interesseret i endnu flere år. Mikael sad i flere år i lokalbestyrelsen i Vivild-Allingåbro. Han var ligeledes i bestyrelsen i Randers amtskreds. Han var opstillet utallige gange til amtsrådsvalg.

synes, de nok kunne få tid til det, eftersom de var pensionister.

I en anden by kom der ikke een eneste fra kredsen og hjælp os, og det synes jeg er for dårligt. Når Retssforbundet offer en masse penge på at sende en kampagnebus rundt i landet, så bør kredsene sørge for lokal opbakning bag projektet. Det drejer sig trods alt kun om to timer, hvor bussen holdt hvert sted.

I en anden by brugte kredsens repræsentanter en stor del af tiden på at diskutere indbyrdes. En af dem havde skrevet en artikel, som de andre ikke syntes om. Et par kraftige henstillinger til dem om at komme i gang med uddeling af pjecer hjalp dog en del.

Men heldigvis var glæderne dog langt de største, og det giver mod og lyst til at fortsætte arbejdet i partiet.

Vi traf en masse hyggelige og rare mennesker, kun nogle få var direkte ubehøvede, men det tog vi som en ekstra oplevelse. Vi erfarede, at mange unge aldrig havde hørt om Retssforbundet, faktisk troede mange, at det var et nyt parti, vi var ved at starte.

I Randers mødte en ung dame fra den lokale radio, og hun spurgte os, hvad vi syntes om, at storkene nu endelig var kommet til byen. Jeg svarede med at spørge, hvad hun syntes om, at Retssforbundet nu var kommet til byen. Hun måtte beklage, at hun ikke anede noget om Retssforbundet, men lovede at sætte sig grundigt ind i partiets program.

I Ringkøbing traf jeg en dansk-amerikaner, som var på besøg i Danmark. Han lovede mig, at når han kom tilbage til Amerika, ville han fortælle sine naboer og venner, at der i Danmark eksisterede et parti, som bygger på Henry Georges idéer.

Ja, jeg kunne fortælle meget mere om alt det positive, jeg oplevede, men lad nu det være nok. Sidst, men ikke mindst, skal der lyde en stor tak til dem, som hjalp mig. Tak fordi I så gæstfrit åbnede jeres hjem for mig, og tak for den venlighed og hjælpsomhed jeg mødte, hvor jeg kom frem. Det blev en uge, jeg sent vil glemme.

Henning Sørensen

FORENING- og KREDSMEDELELSER

Retsforbundets Presse, Vejen Frem, Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Meddelelser til denne rubrik bør være redaktionen i hænde senest fredag før den uge, de ønskes bragt

FORBUNDSRÅDSMØDE

Der holdes forbundsrådsmøde den 23.-24. maj 1987. Forspørgsler, forslag, materiale, ros, kritik m.v., der ønskes forelagt forbundsrådet, kan sendes til Landssekretariatet, Lyngbyvej 42, 2100 København Ø. Alle henvendelser bliver forelagt, behandlet og besvaret af forbundsrådet.

Med venlig hilsen
Herluf K. Munkholm,
landssekretær

KØBENHAVN OG FREDERIKSBERG

Kampagnebussen kommer til København lørdag den 23. maj, og vil være stationeret på Kultortorvet. Fredagen efter, nemlig den 29. maj, vil den være på Frederiksberg på Nordens Plads.

Grundlovsdag den 5. juni 1987 er vi medarrangør af stort Grundlovsstævne i Fælledparken sammen med en række andre partier og organisationer, bl.a. Folkebevægelsen mod EF. Programmet er ikke endelig fastlagt endnu, så derom senere.

Politisk møde holdes onsdag den 10. juni 1987 kl. 19.30 i A.C.C. Nørregade 3 (bus 2,5,9 og 13 til døren) i anledning af Folketingets lukning for denne sæson.

Fra Socialistisk Folkparti møder Margrethe Aulken, fra Retsforbundet Ib Christensen, og der søges et folketingsmedlem fra Det konservative Folkparti eller Det radikale Venstre. Alle er velkomne.

I håb om talstærkt fremmøde
Kirsten Lindberg

KØBENHAVNS AMT

BALLERUPKREDSSEN

Grundlovs møde
- fredag den 5. juni 1987 kl. 19.30, hos Herluf Rasmussen, Gjølningvej 14, 2760 Måløv.

Ballerup Retsforbund har gjort et kup angående taler til et møde i kredsen. Retsforbundets næstformand Lorens Hjelholt fra Fyn vil holde en grundlovs- og folketingsvalgtale for alle kredsens venner hos ovenfor nævnte bestyrelsesmedlem. Desuden vil kredsens folketingskandidat K.F. Pedersen give et valgoplæg.

Efter begge indlæg vil der blive fri debat. Nu er det så op til jer, at dette møde bliver årets møde i hele amtet, så tag venligst venner og bekendte med og gør det livligt. Valget får vi i år, så skal vi i Folketinget igen, tror jeg på, at netop disse to talere kan hjælpe os meget. Vi kan måske give dem endnu mere gnist.

Hvis vejret er godt, bliver det et udendørsmøde. Mødet er åbent for alle. Øl, vand og kaffe kan købes på stedet.

Eventuelt nærmere oplysning:

Herluf Rasmussen, tlf. 02-979102
K.F. Pedersen, tlf. 02-970482
John Rasmussen, tlf. 02-910970.
m.v.h.

John Rasmussen

GLOSTRUPS OPSTILLINGSKREDS

Der indbydes til medlemsmøde mandag den 11. juni 1987 kl. 19.30 i foreningssekretariatet, lokale A 12, Bibliotekstorvet, Albertslund.

Dagsorden:
Oplæg og debat af Retsforbundets valgprogramforslag "FV-program 87". Medlemmerne opfordres indtrænge til at møde op for at deltage i denne vigtige debat.

p.b.v.

Kurt Schultz

VESTSJÆLLANDS AMT

AMTSKREDSSEN

Traditionen tro samles vi i år fra hele amtet til grundlovs møde fredag den 5. juni 1987 kl. 14.00 i den gamle gang på restauranten "Skovhuset", Skovvej 120, Korsør. Vi regner med, at Alfired Hansen og Frode Jørgensen samt et udpluk af vor rige sangskat kan bringe os i rigtig grundlovsstemning, så vi stimuleres til at fortsætte vor kamp for ret og frihed i en kommende reistat.

Vi håber, at mange fra både nær og fjern vil starte pinselønnen med en udflygt til den hyggelige korsør-restaurant, hvor vi får et dejligt kaffebord med hjemmelaget kringle og småkager for kun 20 kr. pr. couvert, og hvor vi forinden taler og fælles sang måske også får lejlighed til at høre en kvartet fra Kajlundborg.

Alle er velkomne.

p.b.v.
Niels Erik Ørberg

AMTSKREDSSEN

Inspireret af meddelelser i bl.a. Retsforbundets Presse om, at partiets folketingskandidater i Københavnsområdet, Arhus m.fl., steder jævnligt mødes til gensidig dygtiggørelse og inspiration har kandidaterne i Vestsjællands Amt planlagt et møde torsdag den 11. juni kl. 19.30.

Frode Jørgensen, Ormslev gl. Friskole, Ydunsvej 6, Ormslev, 4241 Vemmelvej stiller, som så ofte før, lokale til rådighed (og der er plads til mange). På mødet vil tre af amtets folketingskandidater komme med korte oplæg om miljø, internationalt samarbejde og ungdomspolitik, hvorefter de fremmede får lejlighed til at stille uddybende spørgsmål til indlederne, så disse bliver trænet bedst muligt til den forestående valgkamp.

Alle medlemmer/sympatisører opfordres til at møde op, så vi kan få en god og udbytterig aften sammen. Medbring venligst selv kaffen.

På kandidaternes vegne
Egon Grotum Sørensen

VEJLE AMT

AMTSKREDSSEN

Retsforbundet i Vejle amt afholder i år grundlovs møde hos Jørgen Mortensen, Runddelen 15, Ø. Stærup. Mødet holdes selvfølgelig på Grundlovsdagen og begynder kl. 14.00.

Grundlovsstæmmerne holdes af:

Danmarks Retsforbunds næstformand, Lorens Hjelholt, folketingskandidat Signe Svendsrup, kaffe, øl og vand kan købes til rimelige priser.

p.b.v.
Bo Jørgensen

ÅRHUS AMT

GRENÅKREDSSEN

Fredag den 22. maj kl. 19.30 holdes der møde hos kredsens kasserer Jenny Møller, Kastbjergvej 10, Hedegårde pr. Glesborg. Aftenens taler vil blive Retsforbundets næstformand Lorens Hjelholt, og hvor kredsens medlemmer allerede for et par år siden havde mulighed for at møde Gerda Krog Bjerre, er det første gang Lorens Hjelholt er oppe at besøge kredsen - det skal nok blive en spændende aften.

m.v.h.

Torkild Mads Larsen

SILKEBØRCKREDSSEN

Den 11. august kl. 19.00 bliver der afholdt et sommermøde i Poul H. Petersens have, Sindling Hovvej 17.

Parlamentsmedlem Ib Christensen og sognepræst ved Ansagerkirken i Flensborg Per Østerbye taler. Ib Christensen behøver ikke nærmere præsentation for dette blads læsere. Per Østerbye er ikke medlem af noget parti, men som overbevist liberalist og EF-modstander er der kun et parti han kan give sin stemme, når der kaldes til valg, og det er Retsforbundet.

Det er folkebevægelsens lokalkomité, der arrangerer mødet, men jeg håber, at rigtig mange reistatsfolk møder op i min store lune have.

Vel mødt den 11. august.

Poul H. Petersen

NORDJYLLANDS AMT

AMTSKREDSSEN

Hallo - Læsø kalder! Vi vil forsøge at lade en Læsøtur løbe af stabelen i lighed med døgsturen, der for 5 år siden blev gennemført med absolut succes.

Mindst 25 personer skal påregnes for at opnå en fordelagtig pris. Da vi ønsker at lodde stemningen for en sådan tur, beder vi alle interesserede melde sig til nedennævnte:
Aase Bak Nielsen, Skaivej 14, 9240 Nibe, 08 35 10 54,
Hemming Sørensen, Stygge Krum-100A, 9300 Søby, 08 46 73 54, Poul Jensen, Pr. Dreslervvej 34, 9900 Frederikshavn, 08 42 26 20

senest 1. juni.

Er stemningen til stede, vil turen blive gennemført sidst i august måned.

Med venlig hilsen
Poul Jensen

GRUNDLOVSMØDER

Fredag den 5. juni kl. 14.00
Nordenfjords: Poul Vinther Jensen taler i Provinsbankens lokaler, Vestergade 55, Søby.
Sønderfjords: Karen Margrethe Kirk taler på Gøtttrup Bjerget ved Farsø.
Alle er velkomne.
Venlig hilsen
p.b.v.
Aase Bak Nielsen

Tur til Strassbourg

4 dage for 1.500 kr. - evt. tilskud på 950 kr.

Fra den 14. til den 17. september 1987 indbydes alle i Danmarks Retsforbund til at deltage i en studietur til Europa-parlamentet i Strassbourg. Hvis nogen er i tvivl, er det her, Ib Christensen færdes. Det vil vi få glæde af de to dage, vi opholder os i Strassbourg. Ib Christensen har lovet at være vor vært i Parlamentet, hvor vi vil få en grundig rundvisning og indsigte i Parlamentets arbejde.

Program:

Mandag d. 14.9.: afgang fra Musikhuset i Århus kl. 7.00 - ankomst Strassbourg ca. kl. 21.00.

Afgang: Fredericia Banegård kl. 8.45.

Tirsdag d. 15.9.: rundvisning i Europa-parlamentet ved Ib Christensen.

Kl. 12.: frokost med Ib Christensen i Orangeriet, der ligger tæt ved Parlamentet.

Kl. 14.00 til 16.00: ophold i Parlamentet, hvor der bliver mulighed for at stille spørgsmål om alt muligt.

Onsdag d. 16.9.: besøg i Parlaments-salen, hvor debatten følges en times tid. Rundtur i Strassbourg efter ønske.

Kl. 19.00: middag med Ib Christensen på en af Strassbourgs gode og fine restauranter.

Torsdag den 17.9.: afgang Strassbourg kl. 7.00 - ankomst Fredericia kl. 22.00 - ankomst Århus kl. 23.45.

Tuens leder bliver Arne Christensen, der har mange års erfaring som turistleder i Norden og Europa.

Vi skal køre med Centrum-Turist, der stiller en moderne bus med toilet og to erfare chauffører til rådighed.

På hjemrejsen er der forbindelse med tog til København og Nordjylland.

Bemærk: Prisen for turen er 1.500 kr. - tilskuddet vil først kunne afgives i maj måned.

I prisen er indbefattet rejse Århus/Strassbourg/retur, værelse i tre nætter i Strassbourg med morgenmad og et måltid pr. dag. Øvrige udgifter afholdes selvstændigt.

Rejsen gennemføres, hvis der melder sig tilstrækkeligt, og beked herom vil foreligge hurtigt muligt.

Vi opfordrer alle interesserede til at tilmelde sig hurtigst muligt af hensyn til turistbureauet.

Ved bindende tilslutning deponeres der 500 kr., som skal sendes til Arne Christensen, Paradisgade 6, 8000 Århus C, som herefter indbetaler beløbet til Centrum-Turist, der er med i rejsebureauernes garantiordning.

Tilmelding nu: Arne Christensen, Paradisgade 6, 8000 Århus C. Yderligere oplysning kan fås på tlf. 06 19 40 34.

Poul Vinther Jensen

ARNE ENGELUND APS

»SNURRETOPEN«
Søndergade 39 • Telefon 42 07 37
Danmarksvej 44 • Telefon 42 22 92
9900 FREDERIKSHAVN

ALFRED NYMAND

MASKINFABRIK A/S
Tindbjergvej 4 - Virklund
8600 Silkeborg - Tlf. 06-83 69 86

Grib chancen!

Generalsekretær Gorbachevs forskellige nedrustningsforslag har bragt nogen forvirring i den vestlige lejr. Det kan være tilsigtet, da det kunne forudses, at de enkelte lande ville reagere i overensstemmelse med de geografiske forhold. De små lande er udmærket klar over, at når de store slås, så bliver de små trampet ned, så de vil i almindelighed hilse ethvert afspændingsinitiativ velkomment.

For Frankrigs og Vestysklands vedkommende gælder det, at de vil være mest udsatte i en krig med konventionelle våben i Europa, mens risikoen vil være mere ligeligt fordelt mellem de vestlige lande i en eventuel atomkrig. Omvendt vil USA og Storbritannien være relativt sikre i en konventionel krig, mens de i en atomkrig vil være ligeså udsatte som de kontinentale lande.

Mens regeringernes stilling til Gorbachevs forslag er geografisk bestemte, så har andre politiske grupper ladet sig lede af andre hensyn. Dog udgør Frankrig en undtagelse, idet den socialistiske opposition deler regeringens betænkkeligheder ved at gå med til en kraftig svækkelse af den såkaldte atomparalyse. Andre steder synes oppositionspartierne at søge at tiltrække stemmer fra fredsbevægelsens tilhængere ved at gå helt og fuldt ind for atomnedrustning i Europa.

Naturligvis må de geografiske forhold veje tungt i overvejelserne og det samme må ønskerne om nedrustning gøre, men der vil må der tages hensyn til den politiske baggrund for fremsættelsen af Sovjets forslag. Diskussionen om forslagene foregår ofte ud fra den forudsætning, at Gorbachev og Gorbachev alene bestemmer Moskvas politik, men det er kun tilsyneladende. I hvert fald er han tvunget til at tage vidtgående hensyn til andre synspunkter indenfor Sovjetunionens ledelse, ikke mindst militæret. Hans forbliven på toppen af magtpyramiden er i høj grad afhængig af de resultater, der kommer ud af hans initiativer. Derfor bør de vestlige lande strække sig meget langt for at opnå aftaler, der vil være tilfredsstillende for et betydeligt flertal indenfor sovjetledelsen.

Her må man også erindre, at vi i Vesten er overbeviste om vort økonomiske systems overlegenhed med hensyn til effektivitet og omstillingsevne. Derfor må vi også indregne denne overlegenhed som et aktiv i vort totalforsvar og stole på, at vort system tillader en så hurtig omstilling til krigsøkonomi og -produktion, at den kan kompensere for den øjeblikkelige mangel på ligevægt.

Vi kender ikke bevæggrundene for de sovjetiske nedrustningsforslag, men vor fælles fremtid kræver, at de bliver modtaget beredvilligt og gjort til genstand for seriøse forhandlinger, og med vort systems overlegenhed bør vi kunne tillade os at acceptere en vis risiko for at nå til et resultat.

jos

UDGIVET AF FORENINGEN
RETSPORBUNDETS PRESSE
Lyngbyvej 42, Kbh. Ø
Tlf. 01-204488
Ciro 2 00 78 35

Kontorid: Mandag - fredag kl. 10 - 15
ANNONCER: Kr. 1,50 pr. mm.
plus evt. særlig betjening
REDAKTION:
Aage Johannessen (ansv.)
Kristen Lindberg

ABONNEMENT:
Kr. 165 årligt
(34 numre)
Forf. Leif Madsen
Tryk: NOTAT 06 481600

En skruue uden ende

Lægekonflikten er afsluttet for en tid, men den vil med stor sikkerhed komme igen og igen, uanset hvor upopulær den var både for den uskyldige tredjepart og i befolkningen i almindelighed. Konflikten må nemlig anses for at være et symptom på nogle politiske problemer, der på det nærmeste vil være uløselige, uanset hvem der sidder med magten.

Det er ikke første gang, lægerne er i konflikt. Efter min mening skyldes det hverken, at lægerne er særlige stridbare, eller at de har det særligt slemt i forhold til de andre grupper i samfundet. Selvfølgelig bruger de deres magt og kræver mere i løn, flere i arbejds- og kortere arbejdstid. Det skal man jo - det er in, men det er sekundære problemer, når der ses på hele sundhedssektoren under ét.

Lægernes opgave

Lægerne har afgivet løfte om, at de vil gøre, hvad der står i deres magt for at helbrede og lindre smerte hos dem, der lider. Derfor vil de til enhver tid gøre, hvad de kan, og når forskningen i stadig stigende tempo skaber nye muligheder for dem, dels medicinske og kirurgiske, dels tekniske og instrumentale, vil de selvfølgelig udnytte dem, så langt de bevilgede midler rækker og helst længere endnu. Ikke nok med det! I løbet af kort tid vil lægernes muligheder blive støttet af folkekrav om midler, så mulighederne kan udnyttes.

Politikernes problem

Udgifterne til sundhedssektoren og herunder til lægernes område er ikke alene stigende, men stigningen går stærkere og stærkere. Det skyldes ikke, at vi i stigende grad er mere syge end tidligere. Tværtimod har danskerne nok aldrig været sundere end nu. Lægernes gode lønninger som sådan er heller ikke afgørende. Det er derimod de stadig øgede

J. P. Skou

muligheder for at helbrede og afbøde lidelser, der kræver et stigende antal specialister, som skal have løn og tekniske hjælpemidler.

Færdillet af den danske befolkning og politikkerne er imod stigning i de offentlige udgifter og derfor imod et øget antal ansættelser, fordi det uvægerligt medfører øgede skatter.

Offentlig ansatte er nu engang offentligt ansatte. Man glemmer stort set at skelne mellem den del, der blot forger bureaukratiet og den del, der er til umiddelbar gavn for borgerne, f.eks. gennem den "produktion" det er at gøre folk raske. Derved opstår der uoverensstemmelse mellem krav og ønsker. Det gør, at politikkerne hverken vil eller kan bevilge alle de midler, der vil kunne påvises et behov for inden for sundhedssektoren. De bevilger nogle midler, så dog den nyeste eller næstnyeste mulighed kan komme i brug. Hver gang vil der opstå kø.

Lægerne kæmper for at få flere ansat, fordi der jo er køer, og fordi der er arbejdsløse læger. Politikerne kæmper for at undgå, at der ansættes flere i det offentlige, fordi det jo kræver skattepenge, som folk ikke er glade ved at betale. En af virkningerne heraf er, at der årligt bruges 130 - 150 mill. kr. til overarbejde på sygehuse. I denne - som i alle andre henseender - venter politikkerne, at noget vil vise sig - i dette tilfælde at køen vil for-

svinde, men set på baggrund af udviklingen er det et forfængeligt håb, fordi lægernes muligheder stadig vil øges.

Umiddelbart er det min opfattelse, at der bør ansættes så mange flere speciallæger, at det nuværende overarbejde stort set forsvinder. På den anden side stiller jeg mig det spørgsmål, om det kan og skal blive ved. Derved kommer jeg til, at der næppe er en øvre grænse for, hvad lægerne i fremtiden vil kunne. Det er derfor en ren politisk afgørelse og dermed en kamp om stemmer, hvor mange midler sundhedssektoren skal have, og derfor vil det være en evigt tilbagevendende sag ved ethvert valg.

Er der et alternativ?

Der vil altid være noget, som lægerne ikke kan klare, og der vil altid være nogle, der nærer mistro til lægevidenskaben inklusive medicinen. Derfor vil der altid være sundhedsapostle, der enten tager "naturen" eller "det gode gamle" til indtægt og suggererer sig til en medgang. Det har været meget in, men er nu i stigende grad på vej yt. I hvert fald er det småting i forhold til helheden, og det bliver aldrig et alternativ for den store del af befolkningen.

Det eneste reelle alternativ jeg kan få øje på, er forebyggelsen, der jo som bekendt er bedre end helbredelsen. Vanskeligheden ved den er, at den kun kan bruges, når man eksakt kender en sygdoms eller en skades baggrund. Forebygges i blinde vil man kunne bruge hele brutto-nationalproduktet uden at nå nogen vegne.

J.P. Skou

Open From May 22, 1987

41 (Grand) saying that as many parties in Parliament create chaos an official
purpose to make it more difficult for small parties. The writer calls
the proposal nothing at all meaningful.

(Note) In 1972 we were promised that membership in EF would make
Denmark bring enterprises to the other northern nations but they have
gone ahead while Denmark's credit, as noted by the writer of Feb. has fallen
to the third level. The Government has become a laughing can.

42 (Note) About the EF vote in Feb 1986 and its one-sided presentation on

Denmark's Radio and that it is a paper war for the effort
(Note) Note that poverty exists in the USA and in Italy; the writer
of equality between the two is a gross distortion.

(Note) Having been converted by Open From the writer suggests
issues of it in these days and by some.

43 (Note) Says national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

(Note) Says about national affairs is a serious business.

p.5 (cont) There is need to clear up administrative burdens on small businesses

p.6 (850n) Criticizes the handling of Earl Warren, a prominent Justice Party member (Kemp) Secretary of Election Campaign has

(En) The driver of the campaign has reports on the week's experience and thanks those who helped.

(Clark) A candidate advocates the 3% Queensland recently proposed with a payment in 1988 of 2300 euros to each person

(Brid) Britain tribute to Michael Robinson, prominent Justice Party member

p.7 Notices of local meetings

Information about has trick to strengthening

p.8 (Gail) Because Gorbachev's proposals for disarmament; says the responsibility of the economic system of the West permits it to take some risks

(En) Because the employment of physicians in the public sector and the problems that arise